

JAVNA TRIBUNA

glasilo SZDL občine Ljubljana-Šiška

ENO SO ŽELJE, DRUGO PA MOŽNOSTI

Letni oddih je za nami in spet smo se znašli na svojih delovnih mestih. Eni v industrijskih dvoranah, drugi za pisalnimi mizami in stroji, tretji za trgovskimi pultji, skupaj pa na sestankih družbeno političnih organizacij ter na zborih volivcev. Začelo se je novo delovno obdobje in zato je uredništvo Javne tribune pripravilo razgovor s predsednikom skupščine občine Ljubljana-Šiška Danilom Sbrizajem, predsednikom konference občinske organizacije SZDL Ljubljana-Šiška ing. Marcelom Svetetom in sekretarjem občinskega komiteja ZKS Ljubljana-Šiška Stanetom Peterco. Pogovor je stekel o najbolj aktualnih vprašanjih, kot so vprašanje komunale, otroškega varstva, odnosov občinske skupščine do občanov in smeri reorganizacije družbeno političnih organizacij v občini.

Na območju občine Ljubljana-Šiška prebiva 56.315 prebivalcev. Letni prirast prebivalstva je 23,95%. Tako hitro naraščanje števila prebivalcev povzroča mnogo problemov, predvsem na področju komunale.

DANILO SBRIZAJ: Šiška je verjetno največje gradbišče v Sloveniji. Zaradi tega je pri nas zelo pereče vprašanje komunale ureditve. Vrstijo se pritožbe, da so cene za zemljišče, ki vključujejo tudi stroške za komunalno ureditev, previsoke. Vprašanje je tudi, kdo naj financira priključke za individualno komunalno potrošnjo, to je za vodovod, plin, elektriko itd. Primarne vode financira sklad za komunalno urejanje zemljišč oziroma Standard, sekundarni vodi pa so po zakonodaji stvar komunalnih podjetij, kot na primer Mestne plinarne, Mestnega vodovoda itd., ki pa lastnih sredstev nimajo. Sredstva bi komunalna podjetja lahko dobila le, če bi dvignila cene svojih storitev, ki pa so administrativno določene. Za sedaj so našli rešitev, ki pa žal dviga ceno stanovanj. Kupec stanovanja plača ob nakupu tudi priključke, vendar dobi za ta znesek obveznice, to se pravi, da kreditira podjetje za dobo 50 let.

Še vedno se najdejo podjetja, ki cene zemljišča, v katero je vključen tudi prispevek za komunalno urejanje zemljišča, ne vračunavajo v investicije. To seveda razširja našo investicijsko fronto.

STANE PETERCA: Po mojem mnenju se je v Šiški treba o komunalnih vprašanjih dokončno pogovoriti, saj je to področje, ki neposredno prizadeva vsakega občana.

Strinjam se z načelom, da mora tisti, ki nekaj uporablja, to tudi financirati. Vprašanje pa je, ali tisti, ki sredstva prispeva, dejansko dovolj vpliva na gospodarjenje z njimi, to je na to, ali bodo sredstva dejansko uporabili za to, za kar so bila namenjena, ali jih bodo res racionalno porabili in ali bodo ostala tam, kjer so bila zbrana. Vprašanje je tudi, koliko so občani seznanjeni s sistemom financiranja komunale izgradnje. Občani, ki jih ta problem zanima, se sicer na zborih volivcev ali na svojih krajevnih skupnostih lahko seznanijo s sistemom financiranja komunale izgradnje, vendar je to še vedno premalo in bi bilo treba ta

Nadaljevanje na 8. strani

Stari del Šiške le nekaj metrov od Celovške ceste

Foto M. Ciglič

Kje so vzroki?

Često slišimo o notranjih težavah nekaterih gospodarskih organizacij in se vprašujemo, kje so vzroki zanje.

Znano je, da v splet notranjih odnosov sodita tudi delovna disciplina in usklajevanje proizvodnega programa podjetja z zahtevami domačega in tujega trga. Poglejmo primer: podjetje že četrto stoletje šablonsko izdeluje pet ali šest vrst izdelkov, kot so bili v modi pred leti. Za kolektiv je tak sistem proizvodnje mikaven, ker zanj ni treba drugega kot obrtniška spretnost. Pri tem pa se ne zaveda, da si po nepotrebnem kopiči zaloge in zanje zamaša isče kupcev. Zaradi zalog si onemogoča zbiranje sredstev za razširjeno reprodukcijo, ki je pogoj za moderniziranje proizvodnje. Trg zahteva novosti. Teh pa kolektiv z obrtniško miselnostjo in zastarelo mehanizacijo ne more proizvajati. Ko pride tako daleč, vodstvo podjetja, seveda če je strokovno kakovostno, pravilno presodi, da je treba izvesti reorganizacijo in modernizacijo proizvodnje in izdelati program dela in program notranje organizacije podjetja.

V tem trenutku se marsikje kot plevel med žitom pojavijo zagovorniki stare miselnosti. Če smo doslej uspevali, bomo tudi v prihodnje, le direktor in njegovi, ki se ponašajo z diplomami fakultet, visokih in višjih šol, nam hočejo vsiliti nekaj, kar je v „nasprotju“ z našo tradicijo. Začne se spor med administracijo z operativno in neposrednimi proizvajalci, medsebojni notranji odnos postane napet. Srž vsega je nepoznavanje odvisnosti neposrednih in posrednih proizvajalcev ter premajhna delovna zavest, da o družbeno-politični zavesti ne govorimo. V ozadju je lahko tudi strah pred strokovnjaki.

Tako nastane gospodarsko-politični problem. Nastopata dve struji: vodstvo podjetja z upravo, ki mora vsak dan proučiti povprečno dva in pol nova predpisa, in tehnični ter komercialni kader, na drugi strani pa stojijo stari in ugledni mojstri, ki za seboj večkrat potegnejo del kolektiva, okrepljenega z demagogi. Začnejo se trenja, očitki letijo sem in tja, delovni polet pada, spori v podjetju preplavijo tovarniško ograjo in se zlijejo po bližnji in daljni okolici; zapletli so vse večji, dokler ne trešči kot strela z jasnega neba — prisilna uprava.

Direktor je odstavljen. Prisilna uprava ureja in uredi gospodarsko stanje in proizvodnja spet steče tako, kot je treba. Duhovi se pomirijo. Pride novi direktor, nova metla. Vse gre kot po loju. Toda le kratek čas. Tudi pod novim vodstvom začne polagoma pronicati na dan stara miselnost. Zgodba se tako začne od kraja.

Mar ni večkrat vzrok za to v nezdravih medsebojnih odnosih?

Kako bi bilo, če bi družbeno politične organizacije občine takrat, ko se začnejo položaj v podjetju zapletati, takoj priskočile na pomoč in brez deklaracij na sejah, sestankih in konferencah stopile pred delovni kolektiv ter bi mu trezno in avtoritativno pojasnile, kaj je samoupravljanje, kam vodi sektaštvo, ki ga podpihuje neznanje, kaj so zakonite dolžnosti direktorja in njegovih strokovnih sodelavcev in da anarhija po načelu „mi in vi“ pripelje do gospodarskega poloma tudi podjetje, ki ima bodočnost?

Smiljan VOLČIČ